

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina & Generaliora

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

Capvt I. De Potestate necessaria ad Confessiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

AVIC OPVSCVLO HAVD

NON CONGRVE ADIECTI SVNT

Tres Aurei Tractatus à tribus Celeberrimis ac
magni nominis Scriptoribus ante aliquot
annos in suis Dioccesibus
propositi.

- I. Instructiones administrandi
Sacramentum Confessionis.
- II. Modus Concionandi, Et
- III. Studendi Theologiæ.

BREVIS INSTRVCTIO PRO
CONFSSIONIBVS EXCIPIENDIS.

 VÆ Confessario præcipuè cogno-
scenda sunt, ea videntur commodè
reuocari posse in 5. Capita: *Primò,*
ad Potestatem requisitam. *Secundò,*
ad Scientiam. *Tertio:* ad Prudentiam. *Quartò,*
ad Bonitatem. *Quintò,* ad Curam in seruando
Sigillo Confessionis.

C A P V T I.

De Potestate necessaria ad Confessiones.

PRIMO ergo quoad potestatem, tria sunt ne-
cessaria, ordo sacerdotalis, iurisdictio, & v-
sus eius non impeditus. *Primum* igitur or-
do sacerdotalis necessarius est, qui quidem in re
est character, quatenus ex Diuina ordinatione
per illum quispiam deputatur, vt possit esse lu-
dex in foro pœnitentiæ.

Du-

Duplicem enim potestatem recipit Sacerdos in sua ordinatione, *unam* in ordine ad consecrandum corpus Christi verum, *aliam* in ordine ad consecrandum corpus Christi mysticum, id est, ad absoluendum fideles.

Hæc autem dicitur potestas clauium; quæ duæ sunt. *Vna* est clavis scientiæ, per quam habet Sacerdos facultatem interrogandi pœnitentem, & cognoscendi causam eius. *Altera* est clavis potestatis, iudicandi scilicet causa cognita, absoluendo, vel ligando. Per hunc ordinem Sacerdos fit proximè capax ad recipiendam iurisdictionem, sine qua est de fide absolutionem nullam esse. Vnde nulla in ordinatione ex vi ordinationis confertur iurdictio, & omni hac priuari potest Sacerdos.

Habet tamen de facto quiuis sacerdos etiam ante approbationem ab Episcopo & iurisdictionem ab eo receptam, potestatem plenam, id est, cum iurisdictione illi delegata ab Ecclesia (quæ etiam nunc ex tacito consensu summorum Pontificum perdurat, idque ostendit consuetudo & traditio absoluendi quoscunque in tribus casibus. *Primò* in articulo mortis, vel mortali periculo quæ nonnunquam aufertur, nec etiam excommunicato, aut degradato. *Secundò* à venialibus, quæ aufertur ab denunciato, vel notorio percussore Clerici. *Tertiò* à mortalibus alias confessis, quæ eodè modo aufertur à prædictis.

Secundum, quod est necessarium; est Iurdictio; id est, auctoritas, qua vnus est alteri superior in foro pœnitentia, quæ habetur per concessionem extrinsecam Ecclesiæ. Hæc autē

duplex

duplex est. *Prima* ordinaria, & residet in ijs, qui ex vi alicuius muneris, & officij ad quod assumuntur, sunt superiores alijs. *Secunda* delegata, quæ habetur per concessionem ab ordinarijs. Ordinaria autem est *primò* in Papa à Christo immediate, independens ab humana, vniuersalis quoad loca omnia, personas, culpas & modum ea vtendi per se, vel per alium: ad quam reducitur potestas, quam habet summus Pœnitentiarius & Legatus à latere. *Secundò* in Episcopo, Archiepiscopo, Primate, & Patriarcha, quæ dependet à Papa, & est cum restrictione ad suam diocesim ad quam reducitur potestas, quam habent Generales, & Prouinciales in Religionibus. *Tertiò* in Parocho, qui dicitur proprius Sacerdos, ad quem reducitur Vicarius eius perpetuus, Archipresbyter, & Superior immediatus in Religione, vt Rector, Prior, Guardianus, &c.

Delegata vero Potestas tribus modis esse potest. *Primò* à iure, respectu pœnitentium; qui possunt sibi eligere confessarium, & hæc, si sermo sit de iure diuino, est in solo Papa, si de humano, est in Episcopis, & eorum Superioribus, nec nō etiam in inferioribus Prælatibus exemptis, qui scilicet non subduntur Episcopis, vt sunt Prouinciales Religionum, & Abbates, & similes iuxta diuersum vltim Religionum. Eadem videtur esse in Parochis, & simplicibus Sacerdotibus; saltem consuetudo in multis locis arguit facultatem esse concessam, vt pluribus deducit Suar. *sect. 3. disp. 27. tom. 4. in 3. part.* *Secundò* à consuetudine, qualem habent omnes Sacerdotes in tribus casibus supradictis. *Tertiò* ab homine

mine per concessionem vel priuatę personę, vel communitati, qualem habent mendicantes & regulares.

Porro ante iurisdictionem, iure nouo, Trid. sess. 23. c. 15. requiritur approbatio ordinarij, quę est vniuersalis respectu etiam Graduati & Doctoris: non comprehendit regulares in ordine ad confessiones audiendas aliorum regularium: hi enim possunt, sine vlla approbatione Episcopi, exponi ad confessiones aliorum regularium sola concessione suorum Superiorum regularium.

Debet autem hęc approbatio fieri ab Episcopo ipsius confessoris, nec est necessaria approbatio Episcopi ipsius pœnitentis. Et quidem inter seculares approbatus simpliciter à suo ordinario, nõ eget alia approbatione ad hoc, vt possit eligi ab habente bullam per quam illi conceditur facultas eligendi aliquem ex approbatis, etiamsi talis Sacerdos approbatus sit extra suam diocesim, modò tamen non mutarit domicilium, tunc enim exigitur etiam approbatio Ordinarij loci, in quo domicilium de nouo habent. At inter regulares, quia hi mutant Ordinarium mutatione loci, ideo requiritur semper noua approbatio Ordinarij illius loci ad quem accedunt. Nostri porro Patres habent priuilegium in itinere absoluendi quoscunque, modò non sint in loco, vbi est Ordinarius; tunc enim eius licentia requiretur. Denique approbatus in vno loco, etiamsi post longum tempus redeat, non eget noua approbatione, modò non sit reuocata prior facultas.

Teo

Tertium, quod est necessarium, est usus non impeditus. Potest autem esse impeditus in uniuersum triplici de causa. *Primò*, ob reservationem peccati, quæ quando adesset (seclusa necessitate implendi præceptum confessionis, & communicandi in Paschate, vel alia simili, quæ prætermitti non posset sine scandalo, vel infamia pœnitentis) non debet absolui: si tamen absolueretur, & pœnitens esset in bona fide, teneret, modò confessus fuerit alia non reseruatâ; maneret autem obligatus ad se præsentandû quamprimum Superiori, ut absolueretur directè, nam indirectè tantum erat ab ijs absolutus. Ad hanc causam referri potest alia per similes ob excommunicationem reseruatam; ea enim impedit usum, nisi in casu necessitatis vitandi scandalum, vel infamiam propriam.

Secundò, potest esse impeditus, ob excommunicationem, vel suspensionem sacerdotis denunciâtam, per eam enim tollitur usus validus iurisdictionis: quod si non sit denunciatus Sacerdos, quia adhuc toleratur, valet absolutio, nec etiam peccat absoluendo, quando requiritur ab alijs in fauorem ipsorum.

Tertio, ob peccatum mortale: quamuis enim absolutio à Sacerdote existente in peccato mortali valeret, tamen peccaret mortaliter, si non habeat contritionem saltem existimatam. Hæc de primo.

C A P V T II.

De Scientia necessaria ad Confessiones.

QUOD ad scientiam, ea triplex esse debet. Iudicis, Medici, Doctoris. §. 1. De